

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det forslag til folketingsbeslutning, som Socialdemokratiet og Centrum-Demokraterne er fremkommet med, er en gengivelse af aftalen fra december 1987 mellem den tidligere regering, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Beslutningsforslaget pålægges regeringen at fremsætte lovforslag om en lempelse af renteaftiften af gamle lån, dog således at det opsparringsfremmende formål ikke svækkes.

Som minister i den tidligere regering søgte jeg under forhandlingerne i foråret at leve op til denne aftale. Når forhandlingerne alligevel endte uden resultat, skyldes det, at Socialdemokratiet efter regeringens opfattelse stillede krav, som ikke var indeholdt i aftalen. Socialdemokratiet viste efter regeringens opfattelse ikke tilstrækkelig vilje til at opfylde kravet om, at renteaftiften lovens opsparringsfremmende formål ikke må svækkes.

Men jeg vil gerne understrege, at også den nye regering ønsker at leve op til aftalen fra december 1987, og da det foreliggende beslutningsforslag jo blot er en gentagelse af denne aftale, kan regeringen støtte forslaget.

Jes Lunde (SF):

Det er en anelse grotesk, det, der foregår i øjeblikket. Her får vi et beslutningsforslag, hvor vi skal bekræfte en aftale, der blev indgået i december 1987 mellem Socialdemokratiet og regeringen. Det var en aftale, der ved sin indgåelse forhindrede, at man med det samme udnyttede det flertal, der var i Folketinget for at lave ændringer.

Derfor må jeg sige endnu en gang til Socialdemokratiet, at jeg synes altså, jeres tålmodighed over for både den foregående regering og den her regering er for engleagtig. Regeringen har demonstreret med meget stor tydelighed, at den reelt ikke ønsker en ændring i den her lovgivning.

I sin tid var vi meget skarpe kritikere af den måde, man gennemførte kartoffelkuren på, fordi vi syntes, den var præget af tilfældigheder, og fordi den blev lavet på en måde, så den var svær at administrere. Alligevel har regeringen haft held til i lang, lang tid at træne tingene

herinde, sådan at den har undgået, at det flertal, der har været for en ændring, har sat sig igennem, og det synes vi er stærkt beklageligt. Vi synes, det flertal skulle have sat sig sammen for længe siden og lavet en konkret lovændring i stedet for hele tiden at vente på regeringen. Det er det, man gør en gang til nu ved at lægge udspillet over til regeringen.

Vi er selvfølgelig i SF indstillet på at bevare de principper, der ligger i kartoffelkuren, altså selve det at dæmpe rentefradragets værdi ved forbrugslån. Det er vi stadig væk tilhængere af, men selv med bevarelse af det princip kunne man sagtens lave nogle ændringer, som fjernede mange af de tilfældigheder, der oprindeligt var i loven.

Vi må selvfølgelig ende med at stemme for et beslutningsforslag som dette for at markere, at vi ønsker nogle ændringer i kartoffelkuren. Ikke desto mindre står vores tilbud ved magt om, at vi er parat til når som helst at sætte os sammen med den kreds af partier, der er, for at lave ændringer på området. Vi har ikke noget behov for at vente på et udspil fra regeringen.

Det er så det første kapitel af sagen. Det andet kapitel af sagen, som gør det her endnu mere grotesk, er, at der, ja, måske ikke lige i disse timer, men så i hvert fald i timerne omkring dette møde, forhandles i Statsministeriet om præcis den her sag. Det er altså muligt, at Socialdemokratiet i præcis disse timer sidder og laver forlig om sagen, samtidig med at vi står her og skal give fuld og hel opbakning til et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at komme med udspil på området. Det synes vi er en lidt blandet fornøjelse, det må jeg nok sige.

Vi synes, det er på tide, at de partier, der har tilkendegivet vilje til at lave noget på dette område, sætter sig sammen, i stedet for at vi spiller tiden i regeringskontorerne.

Aagaard (KF):

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne meddele, at vi kan støtte forslaget, og at der snarest optages forhandlinger. Der er efter vores opfattelse ikke nogen grund til, at man skal vente helt til oktober.

Som vi har gjort tidligere, vil vi gerne understrege, at for os er det meget afgørende, at lovens opsparringsfremmende formål ikke svækkes. Så sent som i TV-Avisen i aftes fik vi nationalbankdirektørens ord for, at der reelt kan re-